

Det er imidlertid vigtigt, at arbejdsministeriet, foruden at det udfører særlige administrative opgaver, på højeste plan deltager i fastlæggelsen af landets politik, der tager sigte på eller er forbundet med sådanne problemer som fuld beskæftigelse, forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere, freden på arbejdsmarkedet samt andre spørgsmål, som sædvanligvis falder ind under et arbejdsministeriums område.

3. Det er derfor ønskeligt at oprette et arbejdsministerium inden for en statsadministrations rammer eller, såfremt dette ikke kan lade sig gøre, inden for et bestående ministerium at oprette en administrativ afdeling, som senere kan omdannes til et særskilt arbejdsministerium, og som i forhold til hele centraladministrationen skal have en stilling, som svarer til betydningen af dets opgaver. Et sådant arbejdsministerium bør

- a) forsyne regeringen med alle nyttige oplysninger til brug for eller være rådgivende med hensyn til fastlæggelsen af regeringens arbejds politik og, om nødvendigt, med hensyn til udarbejdelse af love og administrative forskrifter,
- b) have overdraget administrationen af landets arbejdslove og administrative forskrifter vedrørende arbejdsforhold, gennemførelse af regeringens arbejds politik og behandling af arbejdsproblemer,
- c) deltage på højeste plan og på gensidigt grundlag med andre styrelser inden for centraladministrationen i udarbejdelse af retningslinierne for sådanne opgaver som fuld beskæftigelse, forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere, freden på arbejdsmarkedet samt andre spørgsmål, som sædvanligvis henhører under et arbejdsministeriums administrative område,
- d) råde over et dygtigt og tilstrækkelig stort personale og administrative hjælpemidler, således at det er i stand til at udføre sit arbejde effektivt og upartisk.

4. Et sådant arbejdsministerium bør til stadighed forhandle med arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne om de forskellige problemer.

II. Arbejdsministeriets opgaver.

5. Efter at arbejdsministeriets arbejdsområde således er blevet angivet i store træk, må det enkelte arbejdsministeriums nøjagtige arbejdsområde fastlægges på baggrund af forfatningsforhold, den almindelige opbygning af centraladministrationen og det pågældende lands industrielle, økonomiske og sociale udviklingstrin. Man mener ikke, at alle arbejdsministerier skal udføre det

samme arbejde. Hvilke opgaver der til enhver tid skal påhvile et arbejdsministerium vil bero på de særlige nationale behov. Disse grundlæggende betragtninger må være bestemmende for alle de i nærværende dokument fremsatte konklusioner. Det forekommer betydningsfuldt, at man under udviklingen af et arbejdsministerium holder sig samtlige de opgaver, der kan blive tale om, for et sådant ministerium for øje, således at udviklingens almindelige tendens bliver så konsekvent som muligt. Derfor bør definitionen af bestemte opgaver aldrig betragtes som udtømmende eller endelig. Der vil stadig dukke nye problemer op inden for det pågældende område, og den relative betydning af enkelte opgaver kan vokse eller dale. De vigtigste faktorer i administrationen af et arbejdsministerium må være en vågen, positiv og fremsynet indstilling til nye problemer og en praktisk smidighed, som muliggør en hurtig tilpasning til den administrative opbygning for at imødekomme de skiftende krav.

6. Erfaringen fra de lande, der er højt udviklede i industriel henseende, viser, hvorledes arbejdsministeriets opgaver har udviklet sig. Udviklingsmønsteret vil ikke nødvendigvis blive det samme for alle lande, men der er visse spørgsmål vedrørende arbejdsforhold, der er nøje forbundet med hinanden, og som arbejdsministeriet i almindelighed er særlig interesseret i, og som normalt ligger inden for dets opgaver.

7. Disse spørgsmål er følgende:

a) Almindelig arbejderbeskyttelse.

Arbejdsforholdene kan omfatte sikkerhed, sundhed, hygiejne, forebyggelse af og erstatning for ulykkestilfælde under arbejdet og erhvervs sygdomme, forbedring af arbejdsforholdene og sundhedsmæssig beskyttelse på arbejdspladserne, arbejdernes velfærd, arbejdernes tilpasning til arbejdet samt undersøgelser vedrørende sådanne spørgsmål som arbejdsstræthed.

Under dette punkt falder ligeledes beskyttelsen af særlige kategorier, såsom børn og unge mennesker samt kvinder — herunder for så vidt de førstnævnte angår — erhvervsvejledning og oplæring, minimumsalder for adgang til beskæftigelse, egenhed til beskæftigelse og kontrol med arbejdsforholdene; for så vidt angår kvinderne, deres arbejdsvilkår og moderskabsbeskyttelse.

b) Forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere samt beskæftigelsesvilkår.

Opgaven på disse områder kan omfatte fremme af kollektive forhandlinger, bistand i alle spørgsmål